

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 29269

гр. София, 21.07.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 20 състав, в
закрито заседание на 21.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Рачкова

като разглежда дело номер **8893** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 172, ал. 5 и ал. 6 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на А. М. С. с ЕГН: [ЕГН] и постоянен адрес: [населено място], [улица], вх. Б, ет. 3, ап. 20, подадена чрез адв. К. Х., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 1434 от 30.06.2026 г., издадена от младши-автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ (ОПП) към Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която спрямо оспорващия е приложена принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 1, б. з), бб) от ЗДвП – „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС до решаване на отговорността, но не повече от 3 месеца“.

Жалбата, съдържаща и искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорената ЗППАМ на основание чл. 166, ал. 4 АПК. Твърди се, че предварителното изпълнение на акта ще причини значителна и трудно поправима вреда на жалбоподателя, тъй като лишаването от право да управлявам МПС сериозно затруднява ежедневието му, включително придвижването до работното място и изпълнението на семейни и лични ангажименти. Жалбоподателят посочва, че живее на адрес [населено място], район В., кв. Д., [улица], което е извън чертите на [населено място], в последната жилищна част на[жк](непосредствено преди природен парк „В.“), откъдето няма удобен обществен транспорт и единствената възможност за придвижване е с личен автомобил. На следващо място жалбоподателят посочва, че ежедневно му се налага да пътува с личния си автомобил до местоработата му - С. университет „Св. Климент Охридски“, както и се налага да придружава дъщеря си до различни класни и извънкласни занятия, както и да изпълнявам други лични и семейни ангажименти (като пазаруване), за което е необходимо да се придвижва с автомобил. В искането се твърди, че в конкретния случай, лишаването от правоуправление възпрепятства пряко придвижването на жалбоподателя до местоработата му в СУ „Св. Климент Охридски“ и грижата за малолетното му дете, предвид местоживеенето в район без адекватен обществен транспорт. Тези вреди надхвърлят обикновените неудобства и са противопоставими на обществения интерес, който в случая е силно занижен поради

едномесечното забавяне при издаването на заповедта, което само по себе си поставя под въпрос нейната превантивна функция. Предвид изложеното се иска спиране допуснатото предварително изпълнение на оспорената ЗППАМ.

Административен съд - София-град, в настоящия състав, след като се запозна с доказателствата, представени с административната преписка, както и тези ангажирани от оспорващия, намира от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране на предварителното изпълнение на приложената ПАМ е процесуално допустимо. В случая оспорената заповед е връчена на 30.06.2026 г., а жалбата е подадена на 13.07.2026 г., което е в законоустановения 14-дневен срок. Ето защо съдът намира, че искането е направено при допустимо висящо производство по оспорване на заповедта за прилагане на ПАМ и от лице, чийто права и законни интереси са засегнати неблагоприятно.

Разгледано по същество е основателно.

Спрямо А. М. С. е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. з), бб) от ЗДвП – „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС до решаване на отговорността, но не повече от 3 месеца“. Заповедта препраща към съставения АУАН Серия АД № 702960 от 30.06.2026 г., срещу А. М. С. за това, че виновно е нарушил разпоредбата на чл. 20, ал. 1 и чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. В ЗППАМ е описано следното нарушение: на 31.05.2026 г., А. М. С. като водач на лек автомобил Ф. с табели с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], [улица] не контролира непрекъснато управляваното от него МПС и реализира ПТП с движещия се срещу него лек автомобил М. с рег. [рег.номер на МПС]. След това напуска мястото на произшествието с което е нарушил задълженията си като участник в ПТП. Предвид така посоченото административният орган е приел, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т. 1, б. з), бб) от ЗДвП за прилагане на принудителна административна мярка: временно отнемане на свидетелство за управление на МПС.

Оспорената заповед подлежи на обжалване по реда на чл. 172, ал. 6 ЗДвП. Съгласно цитираната разпоредбата обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им.

Доколкото специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на заповед по чл. 172, ал. 1 ЗДвП, приложими са общите такива по чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК. Предпоставката, при която съдът може да спре допуснатото по закон предварително изпълнение – какъвто е настоящият случай с оглед на разпоредбата на чл. 172, ал. 6 ЗДвП, е възможността предварителното изпълнение да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда като тя може да бъде причинена само от нови обстоятелства – такива, които са се осъществили след издаването на акта. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на молителя.

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно - при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на посочените. В настоящия случай искането за спиране се обосновава с вероятното настъпване на трудно поправима вреда, изразяваща се в затруднено

придвижване, с оглед адреса, на който живее в кв. Д., [улица], за упражняване на трудова дейност от жалбоподателя с месторабота СУ „Св. Климент Охридски“ и за ежедневния превоз на малолетното му дете. По делото са представени Удостоверение за настоящ адрес на жалбоподателя; Служебна бележка № 242/06.07.2026 г., от която е видна, че лицето и към настоящия момент има сключен трудов договор с СУ „Св. Климент Охридски“, както и Удостоверение за раждане на дъщеря му Н. А. С. на 12 години. Действително автомобилният транспорт не е единствен начин за придвижване, но в случая обаче, с оглед обстоятелството, че местоживеенето на жалбоподателя е на значително отдалечено разстояние от местоработата му, същото сериозно ще затрудни същия да упражнява трудовата си дейност, както и да осигурява ежедневен транспорт за детето си. В случая допуснатото по силата на закон предварително изпълнение надхвърля обичайното неудобство от прилагането на този вид ПАМ и засяга правната сфера на лицето в значителна степен, доколкото се ограничава до голяма степен възможността му да се придвижва и да полага грижи за малолетното си дете. Ето защо, настоящият състав приема, че в случая е налице противопоставим правен интерес, съпоставим на обществения интерес, който предварителното изпълнение засяга.

Съвкупната преценка на представените доказателства и личните обстоятелства при жалбоподателя водят до извод за защитим личен интерес по смисъла на чл.166, ал. 2 от АПК.

Предвид изложеното настоящият състав приема, че са налице предпоставките на чл.166, ал. 4 във връзка с ал. 2 от АПК, за постановяване спиране изпълнението на оспорения акт.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд-София град, III отделение, 20-ти състав,

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА допуснатото предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 1434 от 30.06.2026 г., издадена от младши-автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ (ОПП) към Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която спрямо жалбоподателя е приложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. з), бб) от ЗДвП, до приключване на производството по оспорването му с влязъл в сила съдебен акт.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България 7-дневен срок от съобщението до страните.

ПРЕПИС от определението да се изпрати на страните на основание чл.138, ал.1 АПК.

СЪДИЯ: